

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Priecelovej a členov senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Štefana Šatku, v právnej veci žalobcu: **P., a. s.**, R. ul., 017 01 Považská Bystrica, IČO: X., zast. Advokátska kancelária K., s. r. o., V., X. Bratislava, IČO: X., proti žalovanému: **JUDr. P., I., X.** Bratislava, správca konkurznej podstaty úpadcu P. a. s., v konkurze so sídlom R. ulica, Považská

Bystrica, IČO: X., **o určenie pravosti pohľadávky vo výške 211 942,72 Eur (6 384 986,40 Sk) s prísl.**, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 5Cbi 45/05-182 zo dňa 4. júla 2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 5 Cbi 45/05-182 zo dňa 4. júla 2008 v napadnutej časti **p o t v r d z u j e**.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi na účet jeho právneho zástupcu trovy odvolacieho konania v sume 38,78 Eur (1 168,30 Sk).

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave určil, že pohľadávka žalobcu P. a. s., R. ul., Považská Bystrica, IČO: X., je vo výške 6 384 986,40 Sk spolu so 6 % úrokom z omeškania vo výške 6 % p. a. zo sumy:

- 6 129 941,70 Sk odo dňa 19. 06. 2003 až do zaplattenia,
- 24 013 Sk odo dňa 27. 06. 2003 až do zaplattenia,
- 93 346,70 Sk odo dňa 02. 07. 2003 až do zaplattenia,
- 16 705,40 Sk odo dňa 12. 07. 2003 až do zaplattenia,
- 11 880 Sk odo dňa 23. 07. 2003 až do zaplattenia,
- 39 792,90 Sk odo dňa 09. 08. 2003 až do zaplattenia,
- 14 367 Sk odo dňa 13. 08. 2003 až do zaplattenia,
- 8 123,40 Sk odo dňa 03. 09. 2003 až do zaplattenia,
- 46 816,30 Sk odo dňa 11. 09. 2003 až do zaplattenia je pravá a je pohľadávkou proti podstate úpadcu P., a. s. v konkurze, Považská Bystrica.

V časti o zaplattenie istiny 6 384 986,40 Sk spolu s úrokom z omeškania súd žalobný návrh zamietol.

V odôvodnení sa konštatuje, že konkurznou prihláškou zo dňa 13. 06. 2005 si žalobca uplatnil u správcu konkurznej podstaty žalovaného pohľadávku vzniknutú z titulu neoprávneného odpísania finančných prostriedkov z účtu žalobcu vo výške 6 384 986,40 Sk spolu so 6 % úrokom z omeškania, ktorú žalovaný neuznal, finančné prostriedky vrátené neboli, na základe čoho podal žalobca incidenčnú žalobu.

Súd posúdil uplatnené právo žalobcu s poukazom na ust. § 23 ods. 1, ods. 2 ZKV v súlade s ust. § 31 ods. 1 písm. f/ ZKV a ust. § 451 Obč. zákonníka.

Súd z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 9Cb 45/1997-135 zo dňa 24. 06. 1999 súd vydal rozsudok, v ktorom zaviazal spoločnosť P., a. s., Považská Bystrica zaplatiť spoločnosti P. s. r. o., D. nad V. sumu 6 280 421,80 Kč spolu s trovami konania. Na základe uvedeného rozsudku začala spoločnosť P. s. r. o. exekučné konanie pod č. k. Er 2379/99 v prospech oprávneného P. s. r. o., D. nad V..

Rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave č. k. 8K 288/99-150 bol na majetok spoločnosti P., a. s., Považská Bystrica vyhlásený konkurz dňa 22. 05. 2000. V exekučnom konaní na základe rozhodnutia Ministerstva spravodlivosti SR č. 5352/2002 – 410 v exekučnom konaní Er 2379/99 pokračoval súdny exekútor JUDr. V. K. pod sp. zn. EX 2018/02. V tomto pokračujúcom exekučnom konaní, vzhľadom na to,

že medzi žalovaným a žalobcom spoločnosťou P., a. s., Považská Bystrica prišlo k zmluve o predaji podniku zo dňa 15. 01. 1998, pokračoval v exekúcii nový exekútor voči spoločnosti žalobcu.

Na základe úkonov súdneho exekútora, upovedomením o začatí exekúcie č. EX 2018/2002 zo dňa 11. 12. 2002, ako aj upovedomením o spôsobe vykonania exekúcie na sumu 6 280 421,80 Kč a na základe exekučného príkazu zo dňa 11. 06. 2003 z účtu žalobcu boli odpísané finančné prostriedky vedené na účte v Tatra banke, čo preukazoval žalobca jednotlivými výpismi za obdobie od 19. 06. 2003 do 11. 09. 2003.

Rozhodnutím Okresného súdu v Považskej Bystrici zo dňa 11. 08. 2003 sp. zn. Er 2379/99-55 dňa 11. 08. 2003 bola exekúcia začatá voči P., a. s., Považská Bystrica zastavená z dôvodu, že žalobca po začatí exekúcie na základe vydaného rozsudku sp. zn. 9Cb 45/97 začal exekúciu voči novému subjektu na strane povinného, a to voči P., a. s., tvrdiac, že označený subjekt prevzal predmetný záväzok od povinného zmluvou zo dňa 15. 01. 2008. V odôvodnení označeného uznesenia o zastavení exekúcie voči žalobcovi súd konštatoval, že prechod povinností na spoločnosť žalobcu Zmluvou o predaji podniku zo dňa 15. 01. 2008, teda ešte pred vydaním exekučného titulu – rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 9Cb 45/1997-135, preukázaný nebol, z čoho vyplýva, že exekúcia na žalobcu bola začatá voči žalobcovi neoprávnene. Voči tomuto uzneseniu podala spoločnosť P. s. r. o., D. nad V. odvolanie, ktoré bolo uznesením Krajského súdu v Trenčíne pod sp. zn. Er 2379/99 dňa 31. 01. 2005 odmietnuté.

Prvostupňový súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že nárok žalobcu uplatnený v súvislosti s bezdôvodným obohatením z dôvodu neoprávneného odpísania finančných prostriedkov z účtu žalobcu je dôvodný.

Ďalej sa žalobca domáhal zaplata istiny 6 384 986,40 Sk, o ktorej súd rozhodol a žalobný návrh v tejto časti zamietol, vzhľadom na to, že sa jedná určovací žalobu v rámci konkurzného konania voči žalovanému a v tom prípade konajúci súd rozhoduje o určení pravosti, výšky a poradia pohľadávky, a preto nemôže zaviazať v rámci tohto konania žalovaného na povinnosť úhrady označenej sumy.

Žalobca čo do výšky úrokovej sadzby upravil túto výšku na 13 % podaním zo dňa 14. 02. 2008, avšak nakoľko v konkurznej prihláške bola prihlásená výška 6 %, súd s poukazom na § 23 ods. 2 ZKV rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

O trovách konania bolo rozhodnuté s poukazom na § 142 ods. 1 O. s. p.

Proti rozsudku podal žalovaný odvolanie z poukazom na ustanovenie § 205 ods. 2. písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku, a to pre nesprávne právne posúdenie veci a zároveň navrhuje, aby odvolací súd dotknutý rozsudok zmenil v zmysle ust. § 220 O. s. p., a to tak, že žalobný návrh žalobcu v plnom rozsahu zamietne.

Ustanovenie § 451 Občianskeho zákonníka upravuje vo svojom prvom odseku všeobecnú definíciu bezdôvodného obohatenia a následne vo svojom druhom odseku vymenúva jednotlivé formy bezdôvodného obohatenia. Nevyhnutným predpokladom bezdôvodného obohatenia je však naplnenie niektorej skutkovej podstaty bezdôvodného obohatenia v zmysle ich úpravy obsiahnutej v spomenutom ustanovení § 451 ods. 2 OZ.

Konajúci súd nevyhodnotil, akou formou malo dôjsť k bezdôvodnému obohateniu žalovaného na úkor žalobcu. V zmysle skutkového stavu, ktorý bol v predmetnom konaní zistený, sa ponúka záver, že k bezdôvodnému obohateniu žalovaného na úkor žalobcu došlo formou ustanovenou v ustanovení § 454 Občianskeho zákonníka. Je však potrebné zdôrazniť, že k uvedenému obohateniu došlo pochybením súdneho exekútora a nie vinou samotného žalovaného. Je však možné vysloviť odôvodnený záver, že súdny exekútor postupoval nesprávne, nakoľko svojím postupom viedol exekúciu postihnutím majetku žalobcu, ktorý po procesnej stránke nebol účastníkom dotknutého exekučného konania. To jednoznačne znamená, že súdny exekútor sa takýmto spôsobom dopustil porušenia svojich právnych povinností. V dôsledku nesprávneho postupu súdneho exekútora bol žalobca pravdepodobne skutočne poškodený, avšak súdnym exekútorom, voči ktorému má nárok na náhradu škody .

Zároveň je potrebné v danom prípade zohľadniť aj skutočnosť, že nesprávnym postupom exekútora sa z pohľadávky spoločnosti P. voči žalovanému, ktorá pôvodne vznikla pred vyhlásením konkurzu na majetok žalovaného a mala byť riadne prihlásená do predmetného konkurzného konania ako bežná pohľadávka, sa stala pohľadávkou proti podstate, čo nepriamym smerom poškodzuje konkurznú podstatu žalovaného a v konečnom

dôsledku i jej veriteľov, nakoľko dotknutá pohľadávka takýmto spôsobom získala výhodnejšie postavenie.

Danú situáciu spôsobil exekútor svojím nesprávnym konaním, a to znamená, že predmetný nárok si mal žalobca uplatniť voči súdnemu exekútorovi formou uplatnenia nároku na náhradu škody a nie voči žalovanému.

V prípade, že bude rozhodnutie Krajského súdu Bratislava v tejto veci potvrdené a žalobca bude zároveň úspešný vo veci uplatnenia nároku na náhradu škody voči súdnemu exekútorovi, tak získa nárok na dvojnásobné plnenie v rovnakom rozsahu, vychádzajúce z jediného právneho dôvodu. To znamená, že naopak, na jeho strane dôjde k obohateniu sa bez relevantného právneho základu na úkor žalovaného a v konečnom dôsledku jeho konkurzných veriteľov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) prejednal vec podľa § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p.

Odvolací súd podľa § 219 ods. 2 O. s. p. konštatuje správnosť napadnutého rozhodnutia a jeho odôvodnenia a v celom rozsahu sa s ním stotožňuje.

Na doplnenie uvádza, že z obsahu spisu a doložených dôkazov bolo nesporne preukázané, že voči žalobcovi bolo neoprávnene vedené exekučné konanie č. EX 2018/2002 zo dňa 03. 09. 1999, ktoré bolo exekučným súdom zastavené s poukazom na ust. § 57 ods. 2 Exekučného poriadku (č. k. Er 2397/99-55 zo dňa 11. 08. 2003). K vymoženiu vykonateľnej pohľadávky exekútorom došlo prikázaním pohľadávky z účtu v banke žalobcu napriek tomu, že povinným v zmysle exekučného titulu – vykonateľného rozhodnutia Krajského súdu v Trenčíne č. k.9 Cb45/97-135 zo dňa 24. 06. 1999 bol žalovaný. Žalovaný existenciu právnej povinnosti na peňažné plnenie voči oprávnenému – P., s. r. o., D. nad V. nespochybňuje, ako aj skutočnosť, že došlo k plneniu záväzku za neho, napriek neexistencii právnej povinnosti na strane žalobcu.

Podľa § 454 OZ, bezdôvodne sa obohatil aj ten, za koho sa plnilo, čo podľa práva mal plniť sám. Za obohateného treba považovať toho, za koho sa plnilo a nie toho, komu sa plnenie poskytlo. Z citovaného ustanovenia je zrejmé, že k bezdôvodnému obohateniu došlo na strane žalovaného, a preto žalobcom uplatnené právo v zmysle § 23ods. 2 ZKV

je dôvodné. Námietka žalovaného ohľadne uplatnenia práva voči súdnemu exekútorovi je v predmetnom spore irelevantná. Súdny exekútor je štátom určenou a splnomocnenou osobou na vykonávanie súdnych a iných rozhodnutí (§ 1 ods. 1 zák. č. 233/95 Z. z.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací napadnutý rozsudok ako vecne správy podľa § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 a § 224 ods. 1 O. s. p. Úspešnému žalobcovi priznal právo na náhradu trov právneho zastúpenia v sume 38,78 Eur (jeden úkon právnej služby - účasť na vyhlásení rozsudku dňa 29. 04. 2009 á 26,745 Eur + DPH 19 % + paušálna náhrada 6,95 Eur (podľa vyhl. č. 655/2004 - § 11 ods. 1, § 14 ods. 4).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 29. apríla 2009

**JUDr. Alena P r i e c e l o v á, v. r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia: M.